A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2016. március 1-je*

„Állami támogatások — Nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentése — Állami kezességvállalás formájában nyújtott támogatás — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának elmaradása — Komoly nehézségek — Az érintett felek eljárási jogai”

A T-79/14. sz. ügyben,

a **Secop GmbH** (székhelye: Flensburg [Németország], képviselik: U. Schnelle és C. Aufdermauer ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Armati, T. Maxian Rusche és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az ACC Compressors SpA (Olaszország) javára nyújtott megmentési támogatásra (SA.37640 állami támogatás) vonatkozó, 2013. december 18-án hozott C(2013) 9119 final bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová (előadó) és E. Buttigieg bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. szeptember 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 Az ACC Compressors SpA társaság 1960 óta tevékeny a háztartási hűtőgépkompresszorok gyártása és forgalmazása terén. A Household Compressors Holding SpA (HCH) 100%-os tulajdonában álló leányvállalata, amely társaság kizárólag holdingtársaságként működik, és nem végez gyártási

* Az eljárás nyelve: német.

tevékenységet. Az ACC Compressors eredetileg az ACC Austria GmbH tőkéjében 100%-os részesedéssel rendelkezett, és ez utóbbin keresztül az ACC Germany GmbH és az ACC USA LLC tőkéjében 100%-os részesedéssel.

2 2012-ben az ACC-csoport gazdasági nehézségekkel küzdött. 2012 októberében az ACC Germanyvel szemben fizetésképtelenségi eljárás indult. 2012. december 20-án az ACC Austriával szemben fizetésképtelenségi eljárás indult. Az ACC Compressorst 2013. június 28-án fizetésképtelenné nyilvánították, és 2013. augusztus 27-én csődgondnokság alá helyezték. A HCH-t 2013. október 12-én nyilvánították fizetésképtelenné.

3 2013. április 20-án az ACC Austriával szembeni fizetésképtelenségi eljárás keretében indított ajánlattételi felhívás alapján az ACC Austria eszközeire vonatkozó adásvételi szerződés jött létre a Secop Kompressoren GmbH, a felperes Secop GmbH, jelenleg Secop Austria GmbH egyik leányvállalata, és az ACC Austria felszámolóbiztosai közt. E szerződés az ahhoz kötött felfüggesztő feltétellel jött létre, hogy az Európai Bizottság a jogügyletet a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja.

4 2013. november 5-én az Olasz Köztársaság bejelentette a Bizottságnak, hogy megmentési támogatást nyújt az ACC Compressorsnak.

5 A bejelentett intézkedés a likviditási szükséglet kielégítésére szolgáló, 13,6 millió euró végösszegű hitelkerethez nyújtott, hat hónapos állami kezességvállalásban állt. E kezességvállalás célja az volt, hogy lehetővé tegye, hogy az ACC Compressors folytassa a tevékenységét a szerkezetátalakítási vagy felszámolási terv elkészültéig.

6 A Bizottság a 2013. december 11-i határozatában úgy döntött, hogy nem emel kifogást az ACC Austria eszközeinek a jelenleg Secop Austria társaság általi megszerzésével szemben (a továbbiakban: összefonódásra vonatkozó határozat), ezáltal érvényesítve a 2013. április 20-án megkötött szerződést.

7 A Bizottság az ACC Compressors SpA (Olaszország) javára nyújtott megmentési támogatásra (SA.37640 állami támogatás) vonatkozó, 2013. december 18-i C(2013) 9119 final határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) úgy döntött, hogy nem emel kifogást a bejelentett intézkedéssel szemben. Konkrétan megállapította, hogy a bejelentett intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, de – mint nehéz helyzetben lévő vállalkozás megmentéséhez nyújtott támogatás – tiszteletben tartja a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításra vonatkozó feltételeket.

8 Az ACC Austria eszközeinek a Secop Austria részéről történő megszerzése különösen azokra a szabadalmakra terjedt ki, amelyeket addig az ACC Compressors is hasznosított a saját kompresszorgyártása során. Az említett szabadalmakkal (a továbbiakban: vitatott szabadalmak) kapcsolatban két jogvita van folyamatban a német és az olasz bíróságok előtt a Secop-csoport és az ACC-csoport között, akik különösen abban nem értenek egyet, hogy érvényes hasznosítási szerződés jött-e létre köztük (a továbbiakban: szabadalmi jogvita).

Az eljárás és a felek kérelmei

9 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2014. február 5-én benyújtott keresetlevelével előterjesztette a jelen keresetet.

10 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (első tanács) úgy határozott, hogy az eljárás szóbeli szakaszát megnyitja, és az 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket tett fel a feleknek. A felek a Törvényszék által meghatározott határidőn belül válaszoltak.

11 A Törvényszék a 2015. szeptember 8-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.

12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

13 A Bizottság, miután a viszonválaszban módosította a kérelmeit, azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

14 A megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására a felperes három jogalapot hoz fel, amelyek közül az elsőt az EUMSZ 296. cikk megsértésére, a lényeges eljárási szabályok megsértésére és az indokolás hiányosságára, a másodikat a Szerződések megsértésére, a harmadikat pedig hatáskörrel való visszaélésre alapítja.

15 A felperes a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszában kifejtette egyrészt, hogy az első jogalapját úgy kell érteni, hogy az az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdését, és az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (1) bekezdését sértő, hiányos vizsgálaton alapul.

16 A felperes megjegyezte másrészt, hogy a harmadik jogalapját úgy kell érteni, hogy az értékelési hibákon alapul, amennyiben a Bizottság nem vette figyelembe azon, az ügy szempontjából lényeges tényezőket, amelyekről tudomása volt, vagy amelyekről tudnia kellett volna. Továbbá a tárgyaláson elmondta, hogy nem látja akadályát annak, hogy az – átértelmezett – első és harmadik jogalapot a Törvényszék együttesen vizsgálja meg.

17 Ezt követően tehát ilyen értelmében kell megvizsgálni a felperes által felhozott jogalapokat.

A Szerződések megsértésére alapított, második jogalapról

18 A második jogalap három részből áll, mégpedig az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének megsértésére, az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének megsértésére, illetve az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított részből.

19 Először is az első és a második részt együttesen kell megvizsgálni. E két rész ugyanis lényegében arra irányul, hogy érdemben vitassa a Bizottság arra vonatkozó határozatát, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást nem indítja meg.

A második jogalapnak az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának és az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapított, első és második részéről

20 A felperes lényegében azzal érvel, hogy a Bizottság tévesen tekintette úgy, hogy a vitatott támogatás a belső piaccal összeegyeztethető, és tévesen tekintett el a hivatalos vizsgálati eljárás megindításától.

21 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

– A releváns ítélkezési gyakorlat felidézése

22 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság különösen akkor köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, ha az előzetes vizsgálati eljárás során kapott információk fényében továbbra is komoly nehézségekkel szembesül a szóban forgó intézkedés értékelésekor. E kötelezettség közvetlenül az ítélkezési gyakorlat által értelmezett EUMSZ 108. cikk (3) bekezdéséből ered, és e kötelezettséget megerősítik a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 13. cikkének (1) bekezdése együttesen értelmezett rendelkezései is, amikor a Bizottság az előzetes vizsgálat után megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés kétségeket vet fel az összeegyeztethetőségét illetően (lásd ebben az értelemben: 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/03, EBHT, EU:T:2008:29, 328. pont).

23 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás akkor nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás a belső piaccal összeegyeztethető-e. A Bizottság tehát egy állami intézkedéssel kapcsolatos kedvező határozat elfogadásakor csak abban az esetben szorítkozhat az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes szakaszra, ha az első vizsgálat során megbizonyosodott arról, hogy ez az intézkedés vagy nem képez az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatást, vagy ha támogatásnak minősül, akkor összeegyeztethető a belső piaccal. Amennyiben azonban ezen első vizsgálat során a Bizottság ezzel ellentétes következtetésre jut, vagy nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani a szóban forgó intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét, úgy köteles minden szükséges véleményt beszerezni, valamint e célból az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárást megindítani (1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EBHT, EU:C:1993:239, 33. pont; 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EBHT, EU:C:1998:154, 39. pont; BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 22. pont, EU:T:2008:29, 329. pont).

24 Így az ügy ténybeli és jogi körülményei alapján a Bizottság feladata annak meghatározása, hogy a támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálata során felmerült nehézségek szükségessé teszik-e ezen eljárás megindítását (1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EBHT, EU:C:1993:197, 30. pont). Ennek az értékelésnek három követelménynek kell eleget tennie.

25 Először is az EUMSZ 108. cikk a valamely támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségéről az előzetes vizsgálati eljárás végén történő határozathozatalra irányuló bizottsági hatáskört kizárólag olyan intézkedésekre korlátozza, amelyek nem vetnek fel komoly nehézséget, így e kritérium kizárólagos jellegű. A Bizottság ezért nem tagadhatja meg a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását más körülményekre, például harmadik személyek érdekére, az eljárás gazdaságosságával kapcsolatos megfontolásokra vagy bármely más, az adminisztratív célszerűséggel összefüggő indokra hivatkozással (2001. március 15-i Prayon-Rupel kontra Bizottság ítélet, T-73/98, EBHT, EU:T:2001:94, 44. pont).

26 Másodszor, ha a Bizottság komoly nehézségekkel kerül szembe, köteles megindítani a hivatalos eljárást, és e tekintetben nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel. Noha a Bizottság nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel ezen eljárás megindítása tekintetében, az adott eset körülményeinek feltárása és vizsgálata során mégis bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak megállapítása céljából, hogy ezek komoly nehézségeket alapoznak-e meg. Az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése céljának megfelelően és a megfelelő ügyintézés őt terhelő kötelezettségére tekintettel a Bizottság különösen párbeszédet folytathat a bejelentő állammal vagy harmadik személyekkel az előzetes eljárás során felmerülő esetleges nehézségek leküzdése érdekében (Prayon-Rupel kontra Bizottság ítélet, fenti 25. pont, EU:T:2001:94, 45. pont).

27 Harmadszor, a „komoly nehézségek” fogalma objektív természetű. E nehézségek meglétét mind a megtámadott határozat elfogadásának körülményeire, mind annak tartalmára tekintettel objektív módon kell vizsgálni, összefüggésbe hozva a határozat indokait azokkal az információkkal, amelyek a vitatott támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségéről való döntéskor a Bizottság rendelkezésére álltak (Prayon-Rupel kontra Bizottság ítélet, fenti 25. pont, EU:T:2001:94, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a vitatott támogatás összeegyeztethető a belső piaccal, mivel megfelel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdés c) pontjának, és a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásnak (HL 2004. C 244., 2. o., a továbbiakban: iránymutatás).

29 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése a Bizottságnak széles mérlegelési jogkört biztosít ahhoz, hogy az ezen cikk (1) bekezdésében meghatározott általános tilalomtól eltérve támogatásokat ismerjen el, amennyiben ezekben az esetekben az állami támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének vagy össze nem egyeztethetőségének értékelése olyan problémákat vet fel, amelyek összetett gazdasági tények és körülmények figyelembevételét és mérlegelését teszik szükségessé. Az európai uniós bíróság felülvizsgálatának tehát e tekintetben az eljárási és az indokolási szabályok betartásának, a tények tárgyi pontosságának és nyilvánvaló mérlegelési hiba hiányának, valamint a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell korlátozódnia. Így az uniós bíróság nem helyettesítheti a Bizottság gazdasági értékelését a sajátjával. A Bizottság a mérlegelési jogkörének gyakorlásához saját maga számára útmutatást adhat olyan jogi aktusok által, mint az iránymutatások, amennyiben ezek az aktusok az ezen intézmény által követendő irányokra utaló szabályokat tartalmaznak, és nem térnek el a Szerződés szabályaitól. Ebben az összefüggésben az uniós bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a Bizottság a saját maga által felállított követelményeknek eleget tett-e (2002. január 30-i Keller és Keller Meccanica kontra Bizottság ítélet, T-35/99, EBHT, EU:T:2002:19, 77. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2004. december 1-jei Kronofrance kontra Bizottság ítélet, T-27/02, EBHT, EU:T:2004:348, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

– Az ACC Compressors állítólagos, új vállalkozásnak minősüléséről

30 Elsősorban a felperes azt állítja, hogy az ACC Austria eszközeinek értékesítése következtében a vitatott szabadalmakat az ACC Compressors már nem hasznosíthatja, akit ennélfogva egy korábbi vállalkozás felszámolásából létrejött vállalkozásnak, vagyis az iránymutatás 12. pontja értelmében vett, újonnan alapított vállalkozásnak kell tekinteni. Ugyanis a vitatott szabadalmak hasznosítási engedélyének hiányában az ACC Compressors nem rendelkezne olyan, kellően fejlett szerkezettel, amely megmentési támogatásra tenné jogosulttá, és különösen nem lenne összehasonlítható az 1960 óta ugyanezen név alatt kompresszorokat gyártó vállalkozással.

31 Az iránymutatás 12. pontja így szól:

„Ennek az iránymutatásnak az alkalmazásában az újonnan alapított vállalkozások még akkor sem jogosultak megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra, ha induló pénzügyi helyzetük bizonytalan. Ez akkor fordul elő például, ha egy korábbi vállalkozás felszámolásából új vállalkozás jön létre, vagy pusztán átveszi egy ilyen vállalkozás teljes eszközállományát. Elvileg egy vállalkozást a vonatkozó tevékenységi területen elkezdett műveleteitől számított első három éven keresztül tekintenek újonnan alapítottnak. Csak ezen időszak után válik jogosulttá megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra […]”

32 Minden bizonnyal az iránymutatás 12. pontjának célja annak megakadályozása, hogy olyan életképtelen vállalkozásokat hozzanak létre vagy olyan veszteséges tevékenységekbe kezdjenek, amelyek létrejöttüktől fogva állami támogatásra szorulnak. Éppen ezért az említett pont második mondatában tett pontosítás különösen arra az esetre vonatkozik, amikor egy korábbi jogi személy eszközeit egy másik, újonnan létrehozott vagy már létező jogi személyre ruházzák át. Így adott esetben az a gazdasági egység minősülhet új vállalkozásnak, amelybe a megszerzett eszközöket újonnan beillesztették. Az eszközeit átruházó jogi személynek ezzel a művelettel pontosan a jogi személy megmentése lehet a célja.

33 A felperes azt állítja azonban, hogy az iránymutatás 12. pontjában foglalt „például" kifejezés arra utal, hogy egy vállalkozás „újnak" való minősítése nem csupán valamely más társaság eszközeinek – a támogatás kedvezményezettje által történő – átvételéből eredhet, hanem a kedvezményezett eszközeinek egy másik társaságra történő átruházásából is, mint a jelen ügyben az ACC Austria, az ACC Compressors leányvállalata eszközeinek a Secop Austria részére történő átruházásából.

34 Az alábbiakban kifejtett okokból a jelen ügyben ezt az értelmezést el kell utasítani.

35 Először is az ACC Compressors és az ACC Austria kezdetben egy és ugyanazon vállalkozás részét képezte, mivel e két társaság ugyanazokat a termékeket gyártotta, ugyan két különböző helyen, de ugyanazon gazdasági vezetés irányítása alatt. Az ACC Austria gyártási eszközeinek átruházásakor, amely 2013. december 11-én, az összefonódásra vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában vált hatályossá (lásd a fenti 3. és 6. pontot), e vállalkozás gyártási volumene valóban csökkent, hiszen az Ausztriában található telephelyen végzett tevékenységek már nem tartoztak a tevékenységi körébe. Így az a vállalkozás, amelynek a 2013. december 18-án jóváhagyott, vitatott támogatást nyújtották, már csakis az ACC Compressors gyártási eszközeivel rendelkezett. Mindazonáltal ez utóbbi vállalkozás irányította a szóban forgó vállalkozást az említett átruházást megelőzően és azt követően is, és amint azt a felperes a keresetlevelének 46. pontjában elismerte, a megtámadott határozat elfogadásának időpontját követően – bár csökkentett mértékben – folytatta a kompresszorok gyártását és forgalmazását, vagyis e vállalkozás hagyományos tevékenységét. Ennélfogva – a felperes állításaival ellentétben – ugyanarról a vállalkozásról van szó, mint amely 1960 óta gyárt kompresszorokat.

36 Másodszor a felperes által javasolt értelmezés ellentétes az iránymutatás 12. pontjának a fenti 23. pontban ismertetett céljával. Valamely eszközátruházás esetén ugyanis nem az átruházó társaság által megőrzött gazdasági tevékenységeket kifejtő egység releváns az „újonnan létrehozott vállalkozásnak" való minősítés szempontjából, hanem az átvevő társaság gazdasági tevékenységét kifejtő egység, amelybe az átruházott eszközöket beépítették. Egyébiránt normális és észszerű, hogy egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás bizonyos eszközeit átruházza, és a tevékenységét az üzleti főtevékenységére – akár földrajzi, akár ágazati értelemben – összpontosítja, a gazdasági megerősödés esélyeinek javítása érdekében. A szerkezetátalakítási tervnek a szerkezetátalakítási támogatás nyújtása szempontjából történő vizsgálata keretében az iránymutatás 39. pontja így az eszközátruházást kifejezetten a verseny jelentős torzulásának megakadályozására irányuló intézkedésként határozza meg. Az iránymutatás általános céljával ellentétes lenne az, ha az eszközök ilyen értékesítése rendszeresen ahhoz vezetne, hogy az átruházó vállalkozást kizárják a megmentési támogatásban részesülés lehetőségéből.

37 Az, hogy a vitatott szabadalmakkal kapcsolatban jogvita van folyamatban az ACC Compressors és a Secop Austria között, nem vezethet eltérő értékeléshez.

38 Ugyanis a megtámadott határozat elfogadásakor a Bizottság az ACC Compressorsnak csakis a tényleges, az elfogadás időpontjában fennálló jogi és ténybeli helyzetét vehette figyelembe; legfeljebb e helyzetnek a megmentési támogatás nyújtása időszakának végén, vagyis hat hónap elteltével várható alakulását kellett figyelembe vennie (lásd a fenti 5. pontot). Márpedig, amint a Bizottság azzal helyesen érvel, a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában az ACC Compressors még hasznosította a vitatott szabadalmakat a kompresszorok gyártására, amit figyelembe kellett vennie, és semmi nem utalt arra, hogy ez a helyzet a következő hat hónapban megváltozhat.

39 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a szabadalmi jogvita folyamatban léte nem volt releváns a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából. Igaz ugyan, hogy amennyiben a Secop Austriának adtak volna igazat a szabadalmi jogvitában, elképzelhető lett volna, hogy az ACC Compressors többé nem hasznosíthatja a vitatott szabadalmakat, következésképpen fel kell hagynia a kompresszorok egy jelentős, ún. Kappa kategóriájának gyártásával. Mindazonáltal ez attól a kérdéstől is függött, hogy a bíróságok előtti esetleges pervesztés esetén az ACC Compressors kaphatott volna-e hasznosítási engedélyt ezekre a szabadalmakra. Ráadásul nem volt eleve kizárható, hogy a „Kappa" kompresszorok gyártásában álló tevékenységének esetleges befejezése kompenzálható más kategóriák vagy tevékenységek kialakításával. Mindenesetre úgy kell tekinteni, hogy a Bizottságnak nem kellett vélelmeznie a nemzeti bíróságok előtt a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában folyamatban lévő szabadalmi jogvita kimenetelét, a saját értékelését az említett jogvitában eljáró bíróságok értékelésével helyettesítve.

40 Végül el kell utasítani a felperes által a tárgyaláson előadott azon érvet, amely szerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie azt, hogy az összefonódással kapcsolatos eljárás keretében az ACC Compressors maga jelezte, hogy abban az esetben, ha a Secop Austria megszerzi az ACC Austria eszközeit, nem tudná folytatni a kompresszorgyártási tevékenységét, mivel akkor már nem hasznosíthatná a vitatott szabadalmakat.

41 Az összefonódásra vonatkozó határozatban ugyanis a Bizottság megvizsgálta az ACC Compressors állításait, és megállapította, hogy különös tekintettel a két fél között folyamatban lévő szabadalmi jogvitára, nem zárható ki, hogy köztük licenciamegállapodás jöjjön létre. A Bizottság tehát már az összefonódással kapcsolatos eljárásban megállapította, hogy az ACC Compressorsnak az arra vonatkozó állításai, hogy a vitatott szabadalmak hasznosítási engedélye hiányában képtelen lesz folytatni a kompresszorgyártási tevékenységet, hipotetikusak.

42 E körülmények között az említett állítások nem minősültek döntő jelentőségű információnak az ACC Compressors és a Secop közötti versenykapcsolat értékelése szempontjából, úgyhogy a Bizottságnak nem róható fel, hogy azokat nem vette figyelembe az állami támogatással kapcsolatos eljárás keretében.

– Arról, hogy a vitatott támogatás állítólag csak az „elkerülhetetlen elodázása"

43 Másodsorban a felperes azzal érvel, hogy a vitatott támogatást nem lehetett volna odaítélni, mivel az iránymutatás 72. pontja értelmében az csak „az elkerülhetetlen elodázása".

44 Az iránymutatás 72. pontjának szövege a következő:

„A megmentési célú támogatás egyszeri művelet, amelynek elsődleges célja, hogy meghatározott ideig – amíg a jövőjét fel nem mérik – működésben tartson egy vállalkozást. Nem megengedhető az olyan ismételt megmentési célú támogatás, amelynek csupán a *status quo* fenntartásához, az elkerülhetetlen elodázásához, ezzel egyidőben a gazdasági és szociális problémákat pedig más, hatékonyabban működő termelőkre vagy egyéb tagállamokra hárítva [helyesen: Nem nyújtható ismételten olyan megmentési támogatás, amelynek célja a *status quo* fenntartására, az elkerülhetetlen elodázására, valamint arra korlátozódik, hogy ezzel egyidőben a gazdasági és szociális problémákat pedig más, hatékonyabban működő termelőkre vagy más tagállamokra hárítsa]. Ezért megmentési célú támogatást csak egyszer szabad nyújtani (»egyszer és utoljára« feltétel) […]"

45 Az iránymutatás 72. pontja egészének rendszere alapján az, hogy valamely megmentési támogatás nem szolgálhat csupán a *status quo* fenntartására és az elkerülhetetlen elodázására, tehát szemléltető példaként kerül megemlítésre, az ugyanezen 72. pontban lefektetett megismétlés tilalmának indokolása érdekében. Így e pont logikája szerint az, hogy egy második megmentési támogatást kérnek – az első megmentési támogatás nyújtásától számított tíz éven belül –, azt bizonyíthatja, hogy az első támogatás

csupán a *status quo* fenntartására és az elkerülhetetlen elodázására szolgált. A jelen ügyben elegendő azt megjegyezni, hogy egyrészt a megtámadott határozat 38. pontjában tett, a felperes által nem vitatott megállapítások szerint a vitatott támogatás az első megmentési támogatás, amelyet az ACC Compressors számára nyújtanak, másrészt pedig, hogy a felperes csupán azt állította, hogy a vitatott támogatás csak „[elodázza az elkerülhetetlent]”, anélkül hogy ezt az állítását alátámasztotta volna. Végül, amennyiben a felperes az állításait a szabadalmi jogvitára alapozná, fentebb már megállapítást nyert, hogy e jogvita nem releváns a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából.

46 Ennélfogva a felperes ezen érvét el kell utasítani.

– Az állítólagosan korábban kapott támogatások figyelembevételéről

47 Harmadsorban a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a vitatott támogatás és a Cassa Integrazione által állítólag korábban kifizetett ellátások együttes hatását. Véleménye szerint a Cassa Integrazione egy fizetéskiegészítő járadékokat folyósító pénztár, amelynek ellátásait a Bizottság állami támogatásoknak tekinti.

48 Az iránymutatás 23. pontjának szövege a következő:

„Ha előzőleg jogellenes támogatást nyújtottak egy nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak, melynek tekintetében a Bizottság visszatérítési felszólítással elutasító határozatot [helyesen: a Bizottság a visszatéríttetést elrendelő, elutasító határozatot] fogadott el, és e visszatérítés [helyesen: e visszatéríttetés] nem történt meg [a 656/1999 rendelet] 14. cikkének megfelelően, ugyanazon vállalkozás számára bármilyen megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatás odaítélésének elbírálása során figyelembe kell venni egyrészt a korábbi és az új támogatás halmozott hatását, másrészt azt, hogy a korábbi támogatást nem térítették vissza.”

49 Meg kell tehát jegyezni, hogy az iránymutatás 23. pontja csakis az olyan jogellenes támogatások esetében írja elő kifejezetten a korábbi támogatás és egy új, megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatás együttes hatásának figyelembevételét, amelyek a visszatéríttetés elrendelését tartalmazó, olyan elutasító határozat tárgyát képezik, amelyet az érintett tagállam még nem hajtott végre. E rendelkezés értelmében a Bizottság egyébiránt nyilatkozatot kért az olasz hatóságoktól, amely szerint az ACC Compressors nem kapott ilyen, vissza nem térítettett támogatásokat (a megtámadott határozat 40. pontja).

50 Márpedig nem vitatott, hogy a Cassa Integrazione által állítólagosan nyújtott ellátások, amelyekről a Bizottságnak állítása szerint nem volt tudomása, nem képezték a Bizottság elutasító határozatának tárgyát. Az iránymutatás és különösen a 23. pontjának szövege tehát nem kötelezte arra a Bizottságot, hogy figyelembe vegye ezeket az állítólagos támogatásokat.

51 Ami azt a kérdést illeti, hogy ezt figyelembe kell-e venni anélkül, hogy az iránymutatás erre vonatkozóan bármiféle kötelezettséget kifejezetten előírna, meg kell jegyezni, hogy a megmentési támogatások tulajdonságaival ellentétes az iránymutatás 23. pontjában meg nem határozott, korábbi támogatások együttes hatásának figyelembevétele. Az iránymutatás 15. pontja ugyanis a megmentési támogatásokat a következőképpen definiálja:

„A megmentési célú támogatás jellegénél fogva átmeneti és visszafordítható támogatást jelent. Elsődleges célkitűzése, hogy addig segítsen felszínen tartani egy nehéz helyzetben lévő vállalkozást, amíg kidolgoznak egy szerkezetátalakítási vagy felszámolási tervet. Az általános elv szerint [helyesen: Főszabály szerint] a megmentési célú támogatás lehetővé teszi egy olyan társaság ideiglenes támogatását, mely pénzügyi helyzete számottevő romlásával szembesül, s ez akut likviditási válságban vagy technikai fizetésképtelenségben nyilvánul meg. Az ilyen ideiglenes támogatással idő nyerhető a

nehézségekhez vezető körülmények elemzésére és a nehézségek orvoslását szolgáló megfelelő terv kidolgozására. Ezen túlmenően megmentési célú támogatást a minimális szükségletre kell korlátozni. Vagyis a megmentési célú támogatás egy rövid, hat hónapot meg nem haladó haladékot biztosít a nehéz helyzetben lévő vállalkozások számára. A támogatásnak visszafordítható likviditástámogatásból kell állnia hitelgarancia vagy kölcsön formájában olyan kamatlábbal, mely legalábbis összehasonlítható a jól működő vállalkozásoknak nyújtott kölcsönöknél szokásos kamatlábbal, és különösen a Bizottság által elfogadott referencia-kamatlábakkal. Az azonnali cselekvést nem igénylő strukturális jellegű intézkedéseket, mint az állam megváltoztathatatlan és automatikus részvétele a vállalat saját tőkéjében, nem lehet megmentési célú támogatással finanszírozni.”

52 E meghatározásból az következik, hogy a megmentési támogatások, úgymint a vitatott támogatás mind a választható intézkedések korlátozásával (hitelgarancia vagy kölcsön), mind az átmeneti és visszafordítható jellegükkel (a garancia megszűnése és a kölcsön visszafizetése legfeljebb hat hónap elteltével, azzal a feltétellel, hogy e határidő lejártával benyújtják a szerkezetátalakítási vagy felszámolási tervet), mind pedig a szóban forgó vállalkozás átmeneti fennmaradásához szükséges intézkedésekre való korlátozással, igen korlátozott hatást fejtenek ki a belső piacra, amint azzal a Bizottság helyesen érvel. Pontosan a megmentési támogatások e korlátozott hatásai és azok sürgős jellege együttesen indokolják azt, hogy a Bizottság azokat általános jelleggel megvizsgálja egy egyszerűsített eljárásban az iránymutatás 30. pontja szerint, és igyekszik egy hónapon belül határozatot hozni, amennyiben a támogatások bizonyos feltételeknek eleget tesznek. Márpedig valamennyi esetleges korábbi, állítólagosan jogellenesen támogatás együttes hatásának figyelembevétele ellehetetlenítené e határidő betartását, ez pedig nem lenne összeegyeztethető e vizsgálat sürgős jellegével és e támogatásoknak a versenyre kifejtett korlátozott hatásaival.

53 Ráadásul az iránymutatás 23. pontjában meghatározott, végleges elutasító bizottsági határozat tárgyát képezőn kívüli, korábbi támogatások figyelembevétele arra kötelezné a Bizottságot, hogy járulékosan megvizsgálja az említett korábbi támogatásokat, amelyek támogatásnak vagy jogellenes támogatásnak minősítése vitás lehet közötte és az érintett tagállam között, és amelyeknek adott esetben külön eljárás vagy határozat tárgyát kell képezniük. Ez végeredményben vagy a megmentési támogatásnak a korábbi támogatások felszínes vizsgálata alapján történő elutasításához vezethetne, jóllehet ez utóbbiak később jogszerűnek vagy támogatásnak nem minősülőnek bizonyulhatnak, vagy pedig a megmentési támogatással kapcsolatos határozathozatal indokolatlan késleltetéséhez vezethetne. Ennélfogva ez az eljárásmód a jogbiztonság elvéből eredő követelményekkel is összeegyeztethetetlennek tűnik.

54 Ezen okokból meg kell állapítani, hogy a Bizottság az iránymutatás 23. pontjában meghatározott eseteken túl nem köteles figyelembe venni az állítólagos korábbi támogatások és a megmentési támogatás együttes hatását.

55 Következésképpen a felperes ezen érvét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– Az ACC Compressors által állítólagosan folytatott, veszteséges értékesítési gyakorlat figyelembevételéről

56 Negyedsorban a felperes úgy véli, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie annak kockázatát, hogy a vitatott támogatás lehetővé teheti az ACC Compressors számára a 2013 óta gyakorolt, veszteséges értékesítési politika folytatását.

57 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a felperes csupán az ACC Compressors állítólagos veszteséges értékesítési politikájára hivatkozik, ezen állítás alátámasztására alkalmas magyarázattal vagy bizonyítékkal azonban nem szolgál. E körülmények között a felperes ezen érvét el kell utasítani.

– A Bizottság által bemutatott számításokról

58 Ötödsorban a felperes a keresetlevélben azzal érvel, hogy a Bizottság által a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése keretében bemutatott számítások pontatlanok és – iratbetekintés hiányában – számára érthetetlenek.

59 Mivel a felperes a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszában – a Bizottság által az ellenkérelmében előadott magyarázatokra tekintettel – erről a kifogásról lemondott, e tekintetben nem szükséges határozni.

60 Mivel a második jogalap első és második részében felhozott valamennyi kifogást el kell utasítani, az említett részeket teljes egészükben el kell utasítani.

A második jogalapnak az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított, harmadik részéről

61 A felperes azt állítja, hogy nem volt alkalma arra, hogy az állami támogatásokra vonatkozó, az ACC Compressors érdekében indított eljárás keretében az álláspontját előadja, és tiltakozzon az ellen, hogy ez utóbbinak – adott esetben a hivatalos vizsgálati eljárás keretében – a vitatott támogatást odaítéljék. Ezzel szemben az ACC Compressorsnak az összefonódással kapcsolatos eljárás keretében volt alkalma arra, hogy tiltakozzon az ACC Austria eszközeinek a Secop Austria általi felvásárlásával szemben. Szerinte ez sérti az egyenlő bánásmód elvét, mivel az ACC-csoport és a Secop-csoport közti versenykapcsolatot mindkét eljárásban meg kellett volna vizsgálni.

62 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elve mint az uniós jog általános elve megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EBHT, EU:C:2008:728, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 E tekintetben elsősorban meg kell állapítani, hogy sem az állami támogatásokra vonatkozó eljárás keretében, sem pedig az összefonódásra vonatkozó eljárás keretében nem vehetnek részt hivatalból az érintett vállalkozások versenytársai az eljárásban, különösen nem az eljárás első szakaszában, amikor a Bizottság akár a szóban forgó támogatás, akár pedig a bejelentett összefonódás előzetes értékelését végzi.

64 Egyrészt ugyanis az állami támogatások terén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint különbséget kell tenni egyrészről a támogatásoknak az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében meghatározott előzetes vizsgálata – amelynek egyedüli célja annak lehetővé tétele a Bizottság számára, hogy kialakítsa előzetes véleményét a szóban forgó támogatás teljes vagy részleges összeegyeztethetőségéről –, másrészről az ugyanezen cikk (2) bekezdésében foglalt vizsgálati szakasz között. Csak ez utóbbi, a Bizottság számára az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódás lehetővé tételére szolgáló szakasz keretében írja elő az EUM-Szerződés a Bizottság számára azt a kötelezettséget, hogy az érintetteket felhívja észrevételeik megtételére (Cook kontra Bizottság ítélet, fenti 24. pont, EU:C:1993:197, 22. pont; Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, fenti 23. pont, EU:C:1998:154, 38. pont; 2005. december 13-i Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítélet, C-78/03 P, EBHT, EU:C:2005:761, 34. pont). Ebből következik, hogy az érintett tagállamon kívüli érintett feleket, beleértve a támogatás kedvezményezettjének versenytársait, mint a jelen ügy felperesét, egyáltalán nem illeti meg az a jog, hogy az előzetes vizsgálati szakaszban részt vegyenek az eljárásban.

65 Másrészt az összefonódások terén a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.; a továbbiakban: összefonódás-ellenőrzési rendelet) 18. cikkének (4) bekezdése, amelyet a 139/2004 rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 802/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 133.,

1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.) 11. cikkének c) pontja pontosított, kimondja, hogy a Bizottság hivatalból meghallgathatja a bejelentő feleken és más, a tervezett összefonódásban részt vevő feleken kívüli természetes vagy jogi személyeket, de erre csakis az alábbi két feltétel mellett köteles: ha az említett személyek kellő érdekeltséggel bírnak, és ha erre vonatkozó kérelmet terjesztenek elő (lásd ebben az értelemben: 1997. november 27-i Kaysersberg kontra Bizottság ítélet, T-290/94, EBHT, EU:T:1997:186, 108. és 109. pont).

66 Másodsorban viszont meg kell jegyezni, hogy az ACC Compressors az összefonódásra vonatkozó eljárás keretében nem csupán a Secop Austria versenytársaként – mint az összefonódást bejelentő vállalkozásként – volt jelen, hanem a 802/2004 rendelet 11. cikkének b) pontja értelmében vett „más részt vevő [helyesen:érintett] [félként]” is, mivel mint az eszközei összességének értékesítésére kényszerülő ACC Austria anyavállalatát az említett eszközök eladójához kellett hasonlítani, és így a tervezett összefonódásban részt vevő fél jogállásával bírt. Márpedig a versenytársakkal ellentétben az összefonódás-ellenőrzési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének vége értelmében az érintett felek jogában áll, hogy az eljárás bármely szakaszában ismertessék álláspontjukat, ideértve az előzetes szakaszt is (lásd ebben az értelemben: 1994. március 24-i Air France kontra Bizottság ítélet, T-3/93, EBHT, EU:T:1994:36, 81. pont; 2002. november 20-i Lagardère és Canal+ kontra Bizottság ítélet, T-251/00, EBHT, EU:T:2002:278, 93. és 94. pont).

67 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a felperes helyzete a megtámadott határozat elfogadásához vezető, állami támogatásokra vonatkozó eljárás keretében eltér az ACC Compressorsnak az összefonódásra vonatkozó határozat elfogadásához vezető, összefonódásra vonatkozó eljárásban betöltött helyzetétől, mivel az ACC Compressorst megillette ez utóbbi határozat elfogadását megelőzően a meghallgatáshoz való jog. Következésképpen az, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala előtt nem biztosított alkalmat a felperesnek arra, hogy az álláspontját ismertesse, nem minősül az egyenlő bánásmód elve megsértésének.

68 Ennélfogva a második jogalap harmadik részét el kell utasítani, következésképpen pedig e jogalap egészét el kell utasítani.

A vizsgálat hiányosságára és értékelési hibákra alapított, átértelmezett első és harmadik jogalapról

69 A felperes e tekintetben azt rója fel a Bizottságnak, hogy nem vette figyelembe az összefonódásra vonatkozó határozatban foglalt információkat (lásd a fenti 6. pontot), pedig azok relevánsak és alapvetőek lettek volna a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékeléséhez, és hogy e tekintetben megelégedett az olasz hatóságok és az ACC Compressors mint kedvezményezett által szolgáltatott információkkal. Különösen a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie azt, hogy az ACC Compressors az összefonódásra vonatkozó eljárás keretében megjegyezte, hogy a vitatott szabadalmak hasznosítási engedélyének hiányában már nem lesz képes folytatni a tevékenységét a háztartási hűtőgépeknek szánt kompresszorok piacán (lásd a fenti 40. pontot).

70 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

71 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság nem vitatja a felperes által az első jogalapban hivatkozott tényeket, vagyis hogy az állami támogatásokkal kapcsolatos jelen ügyben nem vette figyelembe az összefonódásra vonatkozó határozat elfogadásához vezető eljárás keretében szerzett információkat. A felek tehát csakis két kérdésben nem értenek egyet: egyrészről abban, hogy a Bizottság jogosult (vagy akár köteles) lett volna-e figyelembe venni ezeket az információkat, másrészről pedig abban, hogy az említett információk relevánsak voltak-e a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából.

Az előzetes vizsgálati szakaszban a Bizottság vizsgálati kötelezettségének terjedelméről

72 Mivel az átértelmezett első jogalap a vizsgálat hiányosságára alapít, először is azt kell behatárolni, hogy az előzetes vizsgálati szakaszban a Bizottság vizsgálati kötelezettsége milyen terjedelemmel bír.

73 Amint azt a fenti 64. pont felidézi, a támogatásoknak az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében meghatározott előzetes vizsgálati szakasza csupán arra irányul, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára, hogy kialakítsa előzetes véleményét a bejelentett támogatási projekteknek a Szerződéssel való teljes vagy részleges összeegyeztethetőségéről.

74 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az új vagy módosított támogatásoknak a Szerződés szabályaitól való eltérést megengedő jóváhagyásának megszerzése érdekében az érintett tagállam feladata, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdéséből eredő, a Bizottsággal való együttműködési kötelezettsége értelmében valamennyi olyan adatot a rendelkezésére bocsásson, amely lehetővé teszi ezen intézmény számára az eltérés feltételei teljesülésének ellenőrzését (1993. április 28-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-364/90, EBHT, EU:C:1993:157, 20. pont; 2006. április 6-i Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke kontra Bizottság ítélet, T-17/03, EBHT, EU:T:2006:109, 48. pont; 2007. szeptember 12-i Olympiaki Aeroporia Ypiresies kontra Bizottság ítélet, T-68/03, EBHT, EU:T:2007:253, 36. pont).

75 Az előzetes eljárást illetően a fent említett eljárási kötelezettségeket egyébiránt a 659/1999 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése, valamint 5. cikkének (1) és (2) bekezdése átveszi és pontosítja.

76 E rendelkezésekből az következik, hogy az előzetes vizsgálati eljárásban a Bizottság főszabály szerint tarthatja magát az érintett tagállam által – adott esetben a Bizottság kiegészítő információkérését követően – szolgáltatott információkhoz (2005. június 15-i Regione autonoma della Sardegna kontra Bizottság ítélet, T-171/02, EBHT, EU:T:2005:219, 40. és 41. pont), és nem köteles saját kezdeményezésére megvizsgálni minden körülményt, ha a bejelentő tagállam által szolgáltatott információk lehetővé teszik számára azt, hogy egy előzetes vizsgálat alapján meggyőződjön arról, hogy a szóban forgó intézkedés nem minősül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak, vagy ha támogatásnak minősül, összeegyeztethető a belső piaccal (lásd a fenti 23. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

77 Egyébiránt, amennyiben ezt követően bebizonyosodik, hogy az érintett tagállam által szolgáltatott információk lényeges kérdéseket illetően olyan mértékben hiányosak vagy tévesek voltak, hogy az kétségessé teszi a Bizottságnak a támogatás – ténylegesen végrehajtott formájának – belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó értékelését, akkor be nem jelentett új, és ennélfogva a 659/1999 rendelet 1. cikkének f) pontja értelmében jogellenes támogatásról van szó, ami indokolja egy új eljárás Bizottság általi megindítását (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 20-i Regione autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság ítélet, T-394/08, T-408/08, T-453/08 és T-454/08, EBHT, EU:T:2011:493, 177–180. pont).

78 A jelen ügyben, amint az a fenti 37. és 39. pontban kifejtett megfontolásokból kitűnik, az a körülmény, hogy a vitatott szabadalmakkal kapcsolatban jogvita van folyamatban az ACC Compressors és a Secop Austria között, nem befolyásolhatta a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetősége értékelésének eredményét. Következésképpen a Bizottság egyáltalán nem volt köteles figyelembe venni az ACC Compressors által az összefonódásra vonatkozó eljárásban erre vonatkozóan tett kijelentéseket.

Egy összefonódásra vonatkozó eljárásban szerzett információknak a Bizottság által más célokra történő felhasználásának tilalmáról

79 Ezt meghaladóan az összefonódás-ellenőrzési rendelet 17. cikke (1) bekezdésének értelmében az említett rendelet alkalmazása során szerzett információk csak az információkérés, vizsgálat vagy meghallgatás céljaira használhatók fel.

80 Ez a rendelkezés főszabály szerint megtiltotta, hogy a Bizottság az állami támogatásokra vonatkozó eljárás keretében felhasználja azokat az információkat, amelyeket az összefonódásra vonatkozó eljárás keretében adtak át neki.

81 A felperes azonban azzal érvel, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata az összefonódás-ellenőrzési rendelet 17. cikkének hatályát szűkítette, hiszen amennyiben a Bizottságnak véletlenszerűen tudomására jutnak bizonyos információk valamely versenyjogi eljárás során, és abban az esetben, ha ezek az információk a versenyjog más szabályainak megsértését valószínűsítik, egy második eljárást indíthat az említett információk helytállóságának vizsgálata vagy kiegészítése érdekében, különösen úgy, hogy ugyanazon dokumentumokat bekéri, és azokat bizonyítékként felhasználja.

82 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy bár az összefonódás-ellenőrzési rendelet alkalmazása során szerzett információk bizonyítékként nem használhatók fel közvetlenül az e rendelet hatálya alá nem tartozó eljárásban, mindazonáltal olyan valószínűsítő körülményeknek minősülnek, amelyek adott esetben figyelembe vehetők a valamely más jogalapra támaszkodó eljárás megindításának indokolása érdekében (lásd analógia útján az uniós szintű kartellel kapcsolatos eljárás keretében szerzett információknak valamely nemzeti versenyhatóság által történő felhasználásának esetét: 1989. október 17-i Dow Benelux kontra Bizottság ítélet, 85/87, EBHT, EU:C:1989:379, 18–20. pont; 1992. július 16-i Asociación Española de Banca Privada és társai ítélet, C-67/91, EBHT, EU:C:1992:330, 39. és 55. pont).

83 A jelen ügyben a felperes nem azt rója fel a Bizottságnak, hogy az összefonódásra vonatkozó eljárás során szerzett információk alapján nem indított meg állami támogatásokra vonatkozó eljárást, hanem azt, hogy ezeket az információkat nem vette figyelembe a támogatásokkal kapcsolatban már folyamatban lévő eljárásban. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a fenti 82. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottság legalábbis jogosult volt arra, hogy az állami támogatásokra vonatkozó eljárásban olyan információk vagy dokumentumok szolgáltatását kérje, amelyekről az összefonódásra vonatkozó eljárásban szerzett tudomást, amennyiben ezek az információk vagy dokumentumok relevánsak a szóban forgó támogatás vizsgálata szempontjából.

84 A felperes továbbá az uniós bíróságok különböző ítéleteire hivatkozva azt állítja, hogy az összefonódás-ellenőrzési rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében meghatározott tilalomtól el lehet térni, amennyiben a Bizottság előtt megindított különböző eljárások között összefüggés áll fenn. A jelen ügyben a HCH-csoport szerkezetátalakítása és a néhai ACC Austria társaság eszközeinek értékesítése, valamint az ACC Compressorsra nézve ebből eredő következmények alkotják az összefonódásra vonatozó eljárás és az állami támogatásokra vonatkozó eljárás közötti összefüggést.

85 Így tehát az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Bizottság főszabály szerint köteles elkerülni az uniós jog különböző rendelkezéseinek végrehajtása során esetleg fellépő következetlenségeket. A Bizottságnak a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezései és más rendelkezései közötti koherencia megtartására vonatkozó ezen kötelezettsége különösen abban az esetben érvényesül, ha az említett más rendelkezések is a belső piacon fennálló torzulásmentes verseny célját követik (lásd: 2001. január 31-i RJB Mining kontra Bizottság ítélet, T-156/98, EBHT, EU:T:2001:29, 112. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

86 Ebből különösen az következik, hogy a Bizottság, amikor valamely támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségéről hoz határozatot, nem hagyhatja figyelmen kívül a belső piaci verseny egyes gazdasági szereplők általi torzításának veszélyét (RJB Mining kontra Bizottság ítélet, fenti 85. pont, EU:T:2001:29, 113. pont). Analógia útján úgy kell tekinteni, hogy a Bizottságnak, amikor valamely állami támogatás összeegyeztethetőségéről hoz határozatot, figyelembe kell vennie az ezzel egyidejűleg egy másik eljárásban értékelt összefonódás következményeit, amennyiben ezen összefonódás feltételei befolyásolhatják a szóban forgó támogatás versenyre gyakorolt esetleges hatásának értékelését. Adott esetben a Bizottság tehát köteles arra, hogy az érintett tagállamhoz kérdést intézzen annak érdekében, hogy a szóban forgó információkat az állami támogatásokra vonatkozó eljárásban fel lehessen használni.

87 Márpedig, mivel a szabadalmi jogvita nem volt releváns a vitatott támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából (lásd a fenti 37. és 39. pontot), a jelen ügyben nem állt fenn ez a kötelezettség.

88 Ebből következik, hogy az átértelmezett első és harmadik jogalapot el kell utasítani.

89 Mivel a felperes valamennyi jogalapját el kell utasítani, a kereset egészét el kell utasítani.

A költségekről

90 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Secop GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. március 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 1

Az eljárás és a felek kérelmei 2

A jogkérdésről 3

A Szerződések megsértésére alapított, második jogalapról 3

A második jogalapnak az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának és az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapított, első és második részéről 3

– A releváns ítélkezési gyakorlat felidézése 4

– Az ACC Compressors állítólagos, új vállalkozásnak minősüléséről 5

– Arról, hogy a vitatott támogatás állítólag csak az „elkerülhetetlen elodázása” 7

– Az állítólagosan korábban kapott támogatások figyelembevételéről 8

– Az ACC Compressors által állítólagosan folytatott, veszteséges értékesítési gyakorlat figyelembevételéről 9

– A Bizottság által bemutatott számításokról 10

A második jogalapnak az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított, harmadik részéről 10

A vizsgálat hiányosságára és értékelési hibákra alapított, átértelmezett első és harmadik jogalapról .. 11

Az előzetes vizsgálati szakaszban a Bizottság vizsgálati kötelezettségének terjedelméről 12

Egy összefonódásra vonatkozó eljárásban szerzett információknak a Bizottság által más célokra történő felhasználásának tilalmáról 13

A költségekről 14